

UPPLÄNDSKA IDROTTSMINNEN

Lite av varje

Sedan förra numret av "Minnena" har föreningen fått fyra nya medlemmar som hälsas hjärtligt välkomna:

Bob Tollbring, Sandgatan 3 A 3tr, 761 51 Norrtälje

Caje Jacobsson, Höjdvägen 30 B, 756 53 Uppsala

Bengt-Olof Andersson, Lötbacksstigen 9, 753 50 Uppsala

Gunnar Jansson, Klockarbolsvägen 3, 740 22 Bälinge

Adressändringar:

Per Jancke har ny adress: Snickargatan 12, 754 37 Uppsala.

Rune "Skepparn" Janssons nya adress är By, 740 47 Harbo.

RF har börjat intressera sig för idrottshistoria och utkommit med en mycket användbar arkivhandledning "Slå vakt om det idrottshistoriska arvet". I samband med detta har man i Svensk Idrott publicerat ett upprop om stöd för saken, undertecknat av en rad olympier och några mera vanliga idrottsledare (se sid. 15).

Vår redaktionskommitté har bantats och består nu av Jan Andersson, Inga Löwdin och Bille Bild. Styrelsen försöker nu få fram en arbetsgrupp för intervjuer med idrottens pionjärer. Intresserade ombeds att höra av sig till någon i styrelsen.

Tanken att instifta ett diplom, som länge funnits hos föreningen, ser nu ut att förverkligas efter kontakt med Bille Bild, som alltid kommer med goda förslag. Styrelsen tänker sig ett "universaldiplom" som passar vid allehanda tillfällen.

Vid Riksidrottsmötet i slutet på maj utdelas RF:s förnämsta utmärkelse, guldmärket, till fem upplänningar, varav fyra är medlemmar i vår idrottshistoriska förening, nämligen Kurt Pettersson och Lars Ivar Olsson, Enköping och Nils Wahlberg, vice ordförande i UIHF samt Gunnar Jansson, UIF. Vi gratulerar!

UIHF har accepterat Riksidrottsmuseets erbjudande om en hemsida på Internet för vår förening under 1999. Vi finns nu presenterade med en sida information om föreningen.

Föreningen har uppväktat Rune "Skepparn" Jansson på hans 70-årsdag, som firades på Uppsala slott med landshövdingen som värd. Han lämnar sin tjänst som slottsfogde och bosätter sig i Harbo men fortsätter kontakten med UIHF som kontakt för Västuppland.

Inga Löwdin

Hänt sen sist...

Den 23 mars ägde vår förenings årsmöte nr 13 rum hos Folkrorelsearkivet. Som mötesordförande fungerade Erik Tobé. Inga Löwdin omvaldes som ordförande för ett år och på två år omvaldes Hans-Magnus Gauffin, Hilding Gullström och Rolf Pålbrant. Till ordinarie styrelseledamot på ett år efter Per Jancke, som bett att få avgå före mandatets utgång, valdes Jan Andersson. Det konstituerande styrelsemötet har sedan utsett honom till sekreterare efter Per Jancke.

UIHF:s medlemmar känner säkert redan Jan Andersson genom hans arbete med vårt medlemsblad "Uppländska Idrottsminnen". Jan är ordförande i IF Thor, där han bl.a. lagt ner mycken möda på att lösa olika frågor i samband med föreningsgården Thorgården Lurbo. Han stod också i spetsen för arrangemangen i samband med Thors 100-årsjubileum 1997.

Till årsmötet hade en motion om nya och mera tidsenliga stadgar för UIHF inkommit just från Jan Andersson. Efter en kort men givande diskussion antogs stadgarna efter några smärre förbättringar. En nyhet är att hänsyn har tagits till den nya persondatalagen beträffande registrering av personuppgifter i föreningens medlemsregister. (De nya stadgarna och en uppräskad propagandafolder medföljer som bilagor).

Årsavgiften fastställdes till 100 kr för enskild medlem, 125 för familj och 150 för organisationer. Det blir inga ändringar i medlemsförmånerna som är SVIF:s årsbok och tre nummer av "Minnena" per år. En arbetsplan som rekommendation till den nya styrelsen antogs.

Förutom de formella årsmötesförhandlingarna ordnades idrottscafé, där Bob Tollbring berättade om sin hobby – uppländska klubbmärken. Han visade intressanta exempel på märken och deras historia. (Läs hans artikel här i Minnena). Som avslutning på den innehållsrika kvällen togs deltagarna om hand av arkivarierna Kim Söderström och Annelie Söderberg i två grupper för visning av arkivet. De gav också tips och råd om hur man lär sig hitta i olika register och hur man kan sätta igång med "amatörforskning" i den egna föreningen.

Nästa idrottscafé ordnades den 5 maj hos SMK Uppsala, där "Rallysportens utveckling i Uppland från 50-talet" behandlades. I panelen satt nio framstående motorförare som hade mycket intressant och roligt att berätta. Vår vice ordförande Nils Wahlberg höll i trådarna och ställde frågor som prompt besvarades med både allvar och humor. (Se Nils artikel på sid. 3)

Föreningens nästa begivenhet kommer den 8 juni, en kulturhistorisk utflykt till Norduppland, där Söderfors vackra bruk med 95-årig idrottsförening är huvudmålet. Birger Lindell utformar programmet. Medlemmar i Gästrikeidrottens Historiska Förening kommer att ansluta i Söderfors. Se inbjudan och program på sista sidan.

På inbjudan av Uppsala Stadsarkiv och Folkrörelsearkivet har jag, vid vernissagen för utställningen "Fräsiga fruntimmer i förvaltning och föreningar" på Upplandsmuseet, kåserat om kvinnoidrottens utveckling såsom jag har upplevt den under cirka 65 år. En förvånansvärt talrik publik – mest kvinnor – hade infunnit sig. Tillfället utnyttjades givetvis till lite information om UIHF.

Inför hösten

Höstens första program blir den 29 september, då Hans von Heijne kommer att tala om "Olympiastadion – Sveriges mest bortglömda monumentalbyggnad". Föredraget illustreras med diabilder. Plats för sammankomsten meddelas senare.

Vi får höra om Stadions tillkomst och förändringar över tiden, idéerna bakom byggnationen, arkitekturen, konsten och de Olympiska Spelen 1912. Stockholms Stadion är inte bara den arena i världen som står med flest världsrekord, den är också den näst äldsta kvarvarande arenan från de moderna Olympiska Spelen.

Inga Löwdin

Rallysportens utveckling i Uppland från 50-talet

Det var ämnet för UIHF:s vårsammankomst, som ägde rum på kvällen den 5 maj i SMK Uppsalas lokaler på Bergsbrunnagatan i samarbete med Upplands Bilsportförbund och SISU. Medverkande i panelen var från 50- och 60-talen: Arne Käll och Bengt Söderström från Valö, Olle Bromark från Björklinge, från 70- och 80-talen: Bröderna Anders och Cronge Norstedt från Uppsala, Bo Thorzelius, Uppsala och Sören Käll från Valö. Aktiva förare från idag: Christer Norling, Rasbo MK och Carina Hermansson, Almunge MK. Ett 35-tal intresserade medlemmar i UIHF och andra rallyvänner var mycket nöjda åhörare.

De "gamle" berättade livfullt om hur det hela började strax efter andra världskrigets slut med svaga motorer men med stor körglädje. VW 1200 "Bubblan", Saab 92 "Djungeltrumman", DKW, Citroen eller Skoda körde de flesta på den tiden. Bakhjulsdrivna VW kördes yvigt och brett, de framhjulsdrivna med litet lugnare rörelser. "Svenska Rallyt till Midnattssolen", från 1965 bara "Svenska Rallyt", "Rikspokalen" och "Upplandsloppet" hörde då till de stora tävlingarna. "Grus-Olle" Persson, Carl-Gunnar Hammarlund, Bertil Söderström med kartläsaren och "bildoktorn" Arne Käll som coodriver hörde till den tidens giganter.

Arne, som är en hejare även på andra noter än rallynoter (han är ledare av Valö spelmannslag) gav en intressant inblick i hur dåtidens däckdubb, dvs kedjor var utformade, hur de lossnade under körningen och gav stora bucklor i stänkskärmarna. Bucklor i bilplåten kunde på den tiden ge tidstillägg, varför bilen i en del fall före besiktningen fick bucklor på lämpliga ställen... Så kunde det gå till och av intensiteten i diskussionen att döma denna afton kan man förstå hur bedömningen av dåtidens bucklor kunde ge upphov till en viss missämja, som Bengt Söderström försiktigt uttryckte det.

Bertil Söderström, vann SM i rally 1961 och Olle Bromark, SM-rallyvinnare 1963, körde båda mjukt och snyggt och med fin balans. Någon sade under kvällen att Bertil nog aldrig varit i diket och kartläsaren Arne Käll verifierade att han känt sig trygg när han åkt med Bertil. Arne berättade vidare om hur kartläsarlampan såg ut och hur den tillverkades. En 2-liters kaffepanna inhandlades, botten togs ur och ett förstoringsglas inmonterades

där locket skulle sitta. En glödlampa och en elsladd fästes i pipen och vips var den klar. "Jag har den kvar fortfarande", meddelade Arne till åhörarnas förtjusning.

Bengt Söderström, den yngre av de två bröderna, har kört allt som rullar på två eller fyra hjul. Började redan som 15-åring (enligt Arne Käll) som motorcykelförare av det äventyrligare slaget, övergick till fyra hjul så småningom, vann SM i rally 1965 och krönte sin rallykarriär med seger i RAC-rallyt 1966 (på 35-årsdagen!) i en Ford Cortina Lotus. En seger som gav genljud världen över.

I mellangruppen började Cronge Norstedt med att berätta att han startade som mekaniker i Österbybruks Bilverkstad där Bertil och Bengt Söderströms bilar tilldrog sig stort intresse. Cronge hade som förare stort regelintresse och värvades av Svenska Bilsportförbundet som regelfunktionär. Sedan kontaktades han av Internationella Bilsportförbundet i Paris och åker nu världen runt som regelexpert i Rally och Rallycross.

Lillbrorsan Anders Norstedt tävlade som mest 1981 (52 tävlingar) och 1982 (51 tävlingar). Nu bygger han bilar som har en enorm kapacitet. Eller vad sägs om 0-100 km/tim på 2,2 sek?!

Anders leder nu ett stall med ett par unga förare, som han hoppas blir bra vad det lider. Tyvärr är de stora kostnaderna den bromsande faktorn. Sponsoringarna i Sverige räcker inte till de många duktiga idrottsutövarna i Sverige. Panelen var överens om att i Finland hade man lyckats bättre med värva och stötta unga rallyförare, idag ett tiotal som är av yppersta världsklass.

Bo Thorzelius startade som kartläsare 1964 och åkte från 1965 med Åke "Bryggarn" Andersson, SMK Uppsala. Vidare har han läst åt Mikael Eriksson från Umeå och Kenneth Eriksson från Vansbro. Bo berättade att det var från 1969 man började med noter inom rallysporten. Efter noter kör man både snabbare och säkrare. Bo har nu två söner, Thomas och Mats, som kör rally. Så fejden inom familjen fortsätter.

Bosses viktigaste uppgift numera är att dra in och förvalta sponsorpengar samt att boka hotellrum och planera resor 8 månader i förväg.

Sören Käll startade som rallyförare 1968 och var 1974 först i Sverige med att ta SM-poäng i en Toyota. Blev SM-tvåa 1981 i klassen Standard A i en Opel Kadett och blev det året 3:a i den klassen i Svenska Rallyt. Sören hade från början varit motståndare till att köra efter noter, men är nu en ivrig förespråkare för "notad" körning där samspelet mellan förare och kartläsare är A och O. På frågan om hur det var att ha en pappa som kartläsare kom Sören ihåg en gång när det var ett riktigt dåligt väglag att fick han rådet att åka sakta i de djupa spåren. Medan konkurrenterna åkte fortare men åkte av, höll Sören sig på vägen och körde sakta och vann.

Efter en kaffepaus där diskussionens vågor gick höga vid borden, berättade Christer Norling, SM-ledare i klass 4-hjulsdrift, och Carina Hermansson, även hon bland de bästa tjejerna i Sverige, hur det är att köra idag. Den aktuella klassindelningen diskuterades livligt. Därefter visade de sina bilar och de mycket intresserade åhörarna fick höra om och med egna ögon se störtbågar, bilbälten, kommunikationshjälm, motorstyrka, växellådor, däck mm.

Alla var överens om att kvällen varit synnerligen lyckad och många ser fram mot en ny rallyträff. Och som Bengt Söderström avslutningsvis uttryckte det: "Vi kommer gärna igen. Jag har ju bara hunnit berätta hälften!"

Nils Wahlberg

Henrik ("Gubben") Morén. Vår förste store tävlingscyklst på landsväg.

Henrik Morén (1877-1956) var inte bara landets "cykelkung" åren efter sekelskiftet utan är också den första av vårt lands idrottsstjärnor som blivit föremål för en levnads teckning under sin aktiva tid. I den biografiska skriften "Cyklisten Henrik Morén och Moréniana" (Sthlm 1926) författad av Frans Pettersson (signaturen "Tuxi"), legendarisk klubbledare och styrelseledamot i Velocipedförbundet, framgår att Henrik Morén föddes den 5 januari i Tavelås en mil utanför Växjö. Vid elva års ålder enrollerades han som trumslagare vid Kronobergs regemente och några år senare sattes han i snickeri- och vagnsmakarlära i Växjö. Morén hade tidigt intresserat sig för "velocipedåkning" som termen löd, men det var först när han kom till Stockholm på 1890-talet som han fick tillfälle att skaffa sig en cykel av märket Rambler. Med den började han tävla på Idrottsparkens cementbana (den revs 1910 för att lämna plats för Stadionbygget) och tampades med dåtidens ledande "banryttare" som bröderna Åkerstedt och Jonas Jonsson.

Den första uppgift om Moréns tävlande jag kunnat finna i samtida idrottspress är en notis i Hjulsport den 12 juli 1900, där det framgår att Morén blev tvåa i ett handikapplopp på en 1/2 engelsk mil på Idrottsparken. Men det var som landsvägcyklst "Murre" skulle fira sina stora triumfer. Här gjorde han samma år en lyckosam debut och blev tvåa i långdistanstävlingen Stockholm-Enköping-Stockholm. Året därpå inledde han sin långa svit i Mälaren runt – tävlingen på 33 mil – även kallad världens längsta tempolopp. Han blev då tvåa, trots att han råkat somna när han tog sig en vilopaus vid en bondgård i Bålstatrakten. Men fr.o.m.1902 noterade han en oslagbar serie med tio segrar i Mälaren runt och han genomförde detta kraftprov inte mindre än 33 gånger, dock utan vidare segrar i elitklassen.

Till detta skall läggas följande imponerande meritlista: 3 ggr etta i Vättern runt, Roxen runt, Hjälmaren runt, Stockholm-Gävle-Stockholm, samt Stockholm-Enköping-Stockholm. Morén

segrade dessutom i två av de s.k. Göteborgsloppen 1914 och 1916 samt blev tvåa 1915. 1912 satte han sitt berömda 24-timmarsrekord utanför Köpenhamn med 78 danska mil motsvarande 59,67 svenska mil och slog det danska rekordet med 8 mil. Han ingick också i det svenska lag som erövrade guldmedalj vid OS i Stockholm 1912 (Morén blev 10:a) samt i VM-laget 1921 (15:e man). Vid 47 års ålder hemförde han segern i B-klassen i det första 6-dagarsloppet 1924. Sin sista stora tävling genomförde Morén som 60-åring i det s.k. Morénloppet 1937.

De prestationer som Morén själv satte främst under sin unikt långa karriär som tävlingscyklist var de nämnda s.k. Göteborgsloppen. Ett par gånger tidigare, 1897 och 1898 hade tävlingen gått på sträckan mellan Stockholm och Göteborg, men 1914 skulle man cykla från Stockholm till Göteborg och efter 12 timmars vila tillbaka till Stockholm igen, en nätt tripp på drygt 100 mil. Det finns enligt min mening all anledning att närmare redogöra för dessa maratonlopp på cykel.

Given förhandsfavorit inför tävlingen 1914 var inte Morén utan Axel W. Persson, Uppsala CK, som vunnit 5 av 6 stora tävlingar på lika många veckoslut, nämligen Örebro-Köping-Örebro, Eskilstuna runt, Stockholm-Enköping-Stockholm, Mälaren runt, Baltiska spelens Cykellopp i Malmö samt Eskilstuna-Stockholm-Eskilstuna. Antagligen en lagom tävlingsdos (bara ett av loppen var under 20 mil) enligt de dåtida kraftkarlarna.

Den av cykelklubben Iter arrangerade "Internationella cykel tävlingen Stockholm-Göteborg-Stockholm" fick stor uppmärksamhet i samtida press. Det fylligaste reportaget har jag funnit i Idrottsbladet, som erhöll telefonrapporter från de elva kontrollstationerna, vilka sedan vidarebefordrades till Stadion, där tiderna vid kontrollerna blev anslagna för en intresserad publik.

Morén på Mälaren runt 1909

När tävlingen började den 24 juli kl. 4 på morgonen, ställde bara fem man upp till start. Förutom Morén och Persson var det Karl Landsberg (segrare i Skandis månaden innan), Alex Ekström samt den 36-åriga veteranen Martin Landberger. Cyklisterna tycks ha hållit ihop till Linköping, men sedan Morén drabbats av inte mindre än tre punkteringar mellan Mjölby och Jönköping passade de övriga på att åka ifrån honom. (En punktering tog mellan 3 och 5 minuter att laga med dåtidens lagningsmaterial, i dagsljus vill säga!) Det som Morén råkade ut för under den frostkalla natten den 25 juli har han själv i senare sammanhang berättat om bl.a. i Nordiskt Idrottslivs julnummer 1917. I skogstrakterna i södra Västergötland åkte han vilse och han hade bara några tändstickor att lysa på sin karta med. Han kunde bara konstatera att han inte visste var han befann sig någonstans. Uppgifven satte han sig på en sten vid väggkanten, då en hare skuttade över benen på honom. Förskräckt kastade han sig på sin cykel igen och kom till en korsväg som visade att han var på rätt väg. När han kom till Borås, ledde han till sin stora förvåning tävlingen. (A. W. Persson utgick här efter kullkörning och punktering i nattmörkret). Till Göteborg hade Morén tiden 25.02, medan de tre andra anlände först drygt tretton timmar senare.

Efter en obligatorisk vila på 12 timmar, där cyklisterna fick mat och massage och några timmars sömn, var det nu bara Morén, Ekström och Landberger som fortsatte mot Stockholm sedan Landsberg måst bryta på grund av knäskada. Morén hade nu fått tag på en lykta så att han i nattmörkret på vägarna mot Hallsberg kunde lysa sig fram på vägskyltarna. Till Stockholm hade han en totaltid på 51.22.35, drygt 14 timmar före Ekström och Landberger.

Det andra – och som det visade sig det sista – hundramilaloppet ägde rum året därpå och att det inte var mindre krävande framgår t.ex. av följande rubrik i Nordiskt Idrottsliv (15/ 1915): "En tävling med oerhörda strapatser", syftande på regnet och kylan som hade plågat cyklisterna. Värst drabbades Morén, som under natten på hemvägen till Stockholm överraskades av störtregn i trakten av Mariestad. Han blev tvungen att övernatta i en lada och gjorde sig ingen brådska, när han efter fem timmars nödtvungen vila cyklade vidare. Han fick se sig slagen av A. W. Persson med inte mindre än sexton timmar. (AW:s tid: 51 .41.22). Av nio startande kom detta år bara fyra i mål: Ekström som trea och fyra var Landberger (båda drygt fem timmar efter Morén). Dessa hade på nervägen under en vila vid kontrollen i Hofva råkat somna och blev inte väckta förrän efter åtta timmar.

Trots kristid och materialbrist avverkades 1916 ännu ett Göteborgslopp, vilket också blev det sista. Denna gång dock "bara" halva sträckan, från Göteborg till Stockholm. Konkurrensen var nu hårdare än tidigare och Morén hade att tampas med flera duktiga medtävlare i 20-års åldern. De tolv cyklister som kom till start gynnades denna gång av sommarvärme och hela tävlingen beskrevs som "den mest lyckade som ägt rum." (Idrottsbladet 26/6). I fjolårssegraren A. W. Perssons frånvaro, han fick ej ledigt från sitt arbete, segrade Morén med tiden 23.16.18 före Gunnar Sköld 24.16.18. (Som jämförelse kan nämnas att Hjalmar Ljungbergs tid 1897 var 25.33.43).

Henrik Morén åkte alla tre Göteborgsloppen på en cykel av märket Rambler, som salufördes av cykelfirman Öhman i Stockholm. I reklamannonserna efter Moréns segrar framhölls att han använt "samma maskin hela vägen utan någon som helst maskinskada" och att maskinen fanns utställd i Idrottsmagasinet på Birger Jarlsgratan (IB 27/7 1914, NIL nr 15/14,47/15). A. W. Persson seger 1915 på en cykel av märket Fram utnyttjades likaledes av Uppsalafabrikan Josef Eriksson. Eftersom cyklisternas namn enligt amatörreglerna inte fick nämnas i reklamen, kan man i t.ex. "Joffes" katalog för 1915 under bilden på segraren läsa att "FRAM anländer till Stadion" ... "som segrare å sträckan Stockholm-Göteborg-Stockholm" ... "16 timmar och 3 minuter före närmaste konkurrent."

Efter detta andra Göteborgslopp höjdes kritiska röster i dåtida idrottspress mot denna som man ansåg överlänga distanstävling. Det var heller inte något för amatörer (Idrottsbladet 27/7 1915), utan som det stod i Nordiskt Idrottsliv (15/1915) ... "ett modernt gladiatorspel med för litet idrottsligt värde." Dessutom ansågs omkostnaderna vara för dryga både för de tävlandes föreningar och för den enskilde cyklisten (NIL31/1916). Vilka kostnader Göteborgsloppen innebar för cykelfirmorna finns det tyvärr inga belägg för, men enligt Upsala Nya Tidning var "allt ordnat till det bästa och vid de flesta kontrollstationerna möta massörer, cykelreparatörer och annat folk som sköta om cyklisterna." (UNT 24/7 1915). Däremot framgår av en intervju med en av tävlingsledarna Carl "Gubben" Eklund att den totala kostnaden för den enskilde deltagaren gick på c:a 250 kr. inberäknat förberedelserna för loppet, träning motsvarande 100 mil under en veckas tid, förlorad arbetsförtjänst samt ledighet för själva träningen. Man kan ju fråga sig hur Morén och övriga eliteyklister hade råd med inte bara Göteborgsloppen utan även ett dussintal andra stortävlingar under en säsong. Vid den här tiden var det bara Ragnar "Ragge" Malm (han startade aldrig i Göteborgsloppen) som var fabriksanställd firmaåkare med de förmåner i form av betald träningstid, fricyklar etc. som det förde med sig. Resor och startavgifter, de senare varierade mellan 2 och 10 kr (10 kr för lopp över 20 mil) Det kunde vara en nog så dyrbar post, av Upsala CK:s protokoll för år 1915 fram går att klubbens utlägg för A. W. Persson uppgick till 350 kr. När det gäller Henrik Morén har jag i otryckt källmaterial funnit att det lilla glasmästeri som han innehade sedan några år var konkursfärdigt vintern 1910/11, men att han räddades av bl.a. Frans Pettersson. Våren 1911 blev han uppvakad av inte mindre än tre stora tyska fabriker Dürkopp, Wanderer och Brennabor att tävla som professionell på deras märken. Han tackade dock nej till deras anbud och det faktum att han i samma veva bytte från Rambler till Crescent, AB Lindblads märke, får väl tolkas så att han erhöll tillräckligt bra villkor hos Stockholmsfirman. Moréns flitiga tävlande här i Sverige, hans deltagande i Själland runt 1911 och rekordåkningen utanför Köpenhamn året därpå kunde knappast hans klubb, CK Iter, betala fullt ut. Och bara tre år efter märkesbytet från Rambler återfinns Morén på detta märke igen, vilket måste tolkas som att Öhmans bidrog med ännu bättre villkor.

Även om understödet från cykelfirmorna var blygsamt i jämförelse med firmacyklisternas på 20-talet och framåt, var det tillräckligt för att Velocipedförbundets nytillsatta styrelse 1916 skulle dra in amatörlicenserna för Morén och fyra andra elitåkare (A. W. Persson, Harry Stenquist, Karl Landsberg och Ragnar Malm). De placerades i en s.k. independent-klass, vilket innebar att de inte fick delta i mästerskaps- eller internationella tävlingar men väl i andra nationella cykellopp. Denna kuriösa bestämmelse upphävdes dock efter ett år och cyklisterna indelades i A, B, och C-klasser.

Med tanke på den usla vägstandarden med djupa hjulspår efter hästdragna vagnar och de tunga, klumpiga cyklarna på 14-15 kg., andra bistra villkor att förtiga, är Moréns prestationer och många segrar åren 1901-1916 (frånsett segern på Vättern runt 1917 kom hans första-placeringar i fortsättningen antingen i B-klassen eller också i den på 20-talet nyinstitfödda old-boysklassen) minst sagt imponerande. Och även med hänsyn till de avsevärda förbättringarna av cykelmaterial och väghållning, är Moréns bravad att 1937 åka Mälaren runt och Göteborgsloppet på bättre tid än drygt 30 år tidigare, värda all beundran. Hans enastående cykelkarriär gör honom utan vidare till en av vårt lands allra största idrottsmän genom tiderna.

Rolf Pålbrant

Över 50 år sedan första Tiomila: EAI-ARRANGEMANG I BREDSAND DAGEN EFTER GJORDE ATT INGA ENKÖPINGSKLUBBAR DELTOG

1999 års Tiomilakavle i enköpingskogarna sista helgen i april blev enligt samstämmiga uttalanden från såväl tävlande som press och publik ett succéarrangemang. Upplands Signalregemente, d.v.s. S 1, bidrog verksamt till succén genom att svara för det fysiska värdskapet i form av plats för tävlingscentrum och dessutom ställs en hel del andra faciliteter till arrangörernas förfogande.

Tävlingen har en lång och ärorik historia bakom sig och för uppländskt vidkommande är det särskilt värt att notera att det allra första loppet faktiskt gick i landskapet.

Många klassiska idrottsevenemang har startat i ganska liten skala. Så icke Tiomila. När den första tävlingen avgjordes 1945 ställde 66 lag upp på startlinjen, vilket betydde att 660 man skulle ut i skogen. Tiomilastråket följde den gången Rostagsbanan från Uppsala över Rimbo ner mot Stockholm. Järnvägstransporter var helt enkelt en förutsättning med tanke på krigstidens ransoneringstillstånd. Premiärtävlingen var öppen enbart för klubbar från Stockholm, Uppland och Södermanland, vilket säkert reducerade antalet startande lag en hel del.

Stockholmsklubbarna dominerade startlistan eftertryckligt och svarade för över 50 lag, från Uppland kom ett tiotal och från Södermanland inte ens fem. Uppland representerades enbart av klubbar från Uppsala och Roslagen. Att något lag från enköpingstrakten aldrig anmäldes kan ha flera orsaker: tveksamhet om arrangemangets betydelse, bristande bredd och kanske framförallt att EAI i samarbete med EnköpingsPosten stod värd för en egen tävling "Vårträffen" ute vid Bredsand på söndagen. Inte heller förekom några nord- eller västupplandslag.

Tiomilastarten 1945 var högtidlig värre med budkavleutdelning och tal av landshövding Hilding Kjellman i duggregn ute vid Gamla Uppsala högar, innan det blev dags för tidsstart kl. 19.00 på lördagskvällen i trakten av Norrhällby i Vaksala. Första tiomilakontrollen någonsin låg intill torpet Sandbacken i Rasbo och första växeln någonsin på idrottsplatsen Eksunda i Lannå. Hit kom Olle Oldæus. Hellas, sju minuter före närmaste medtävlare och anslog tonen för hela tävlingen.

Vid nästa växel i Almunge var Uppsala IF med Lars Kampf uppe i täten, tätt följd av Hellas och UIF:s andralag med Gösta Grandin. Den tredje växeln var förlagd till Råda skola i Knutby. Ledartrion hade då blivit en duo, där UIF:s båda lag fått lämna plats för Goterna. Hellas var dock fortfarande med i täten.

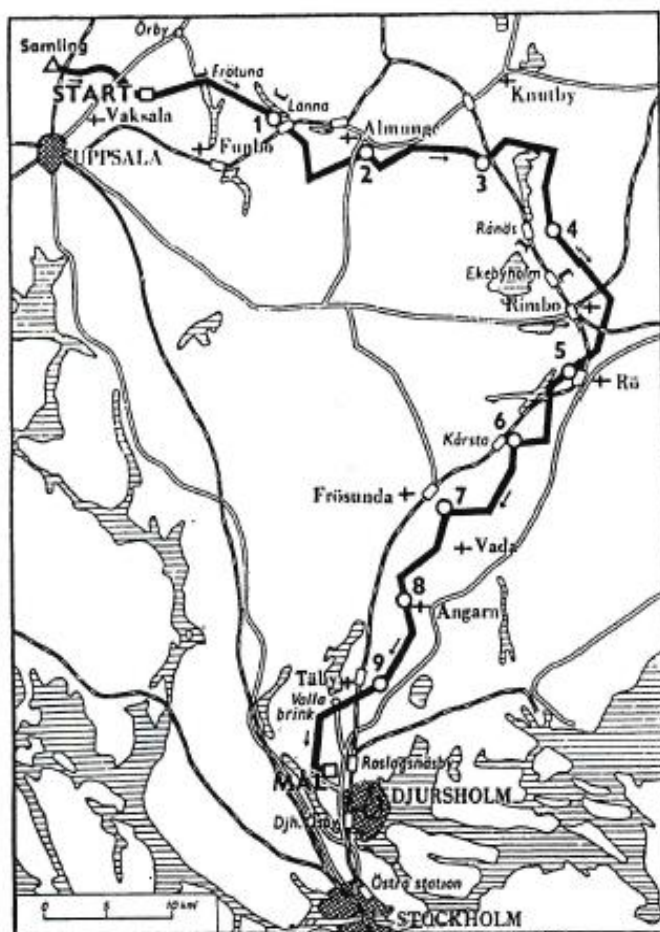
*Olle Oldæus, Hellas, numera bosatt på Luthagen i Uppsala, vann Tiomilas allra första sträcka.
(Teckning ur Afton-Tidningen 29 april 1945)*

Här växlade ledarlagen 20 min. efter midnatt. Först in i växeln var Nils Lundström, 37-årig oldboy från Goterna, bland orienterarna mest känd som "Nisse Löpare". Han hade hämtat in 11 min på tåtklungan och såg dessutom till att slå Hellas Holger Thorsson i en fotofinish för att också bli sträcksegrare på kuppen.

Som om inte det var nog satte sig Nisse på cykeln, trampade iväg fyra mil till Uppsala, tog halv åtta-tåget till Enköping och fortsatte vidare till Bredsand och EAI:s tävling.

Där ställde han upp i äldre oldboys och blev tvåa, slagen av Erland Söderström, Bromsten, med blott 21 sekunder.

– Kunde väl ha lagt på ett par kol extra, om jag vetat att det var så nära till segern, sa' Nisse i Expressen dagen efter loppet.

Premiärtiomila 1945 följde Roslagsbanan från Uppsala över Rimbo till Stockholm. (Karta ur orienterarnas årsbok Skärmen 1946).

Enköpingstävlingen lockade totalt 350 tävlande i sex klasser. Karl-Erik Blomkvist, Sigtuna, vann rätt överraskande herrseniorernas A-bana och brodern Sven juniorklassen. Inga Löwdin, IF Thor, blev något mera programenligt damsegrarinna.

Men tillbaka till Tiomila. Även första året fanns den klassiska "Långa natten" med. Distansen fågelvägen var 15,7 km men med bara två kontroller från Fällbacken i Rånäs till Rö station. Det var på den här sträckan, som Stig Hedenström, Hellas, hämtade in 11 min. på ledande Goternas Nils Wählen efter att simmande ha tagit sig över ån mellan Kundbysjön och Björkarn.

De fyra sista sträckorna via Kårsta, Frösunda, Vallentuna och Tälly handlade det bara om Hellas och Goterna. Försprånget till trean växte kontinuerligt från 11 min i sjätte växeln till en timme i mål.

Strax före 11.00 på söndagsförmiddagen var tävlingen avgjord i och med att Hellas Erik Sjölander sprang in som förste man på Enebybergs idrottsplats norr om Stockholm.

10 min. senare kom Goternas Olle Svensson, men som skapligt plåster på klubben blev den sistnämnda föreningen tiomilasegrare redan året efter. Och även då var Nisse Lundström med i laget.

Uppsala IF blev bästa upplandslag på tredje plats. På 38:e plats av de 43 lag som gick i mål placerade sig S 1 IF. På den här tiden var regementet förlagt till Stockholm, men eftersom det brukar vara ordning på den militära traditionsbildningen kan dagens enköpingsregemente med all rätt hävda rötterna till sina föregångare. I S 1:s lag sprang för övrigt: J. Stålhammar, J. Roden, N. Hansson, H. Lindin, A. Adolfsson, L. Ringdahl, R. Larsson, L-I Gustafsson, L. Ringdahl och E. Danielsson. Bakom namnet H. Lindin i den tämligen anonyma laguppställningen döljer sig Hasse Lindin, värnpliktig 19-åring den gången, som kom 48:a på fjärde sträckan. Om debuten i Tiomilasammanhang var blygsam, så skulle han låta tala om sig betydligt mera i Tiomila 1953 och 1955. Båda dessa år ingick han i Arboga OK:s segrarlag.

– Befann mig på kommendering i Sunne våren -45, men fick permission för att åka hem och springa Dagbladsstafetten. Så hade en vakans uppstått i tiomilalaget, varför jag snabbt måste byta fot och skor, berättar Hasse från Malmö där han numera bor.

– Å ena sidan var jag ingen nattlöpare, men å andra hade det redan börjat ljusna, när jag sprang in i mål.

Hasse Lindin tog över S 1:s budkavle vid Råda skola strax före halv två på natten och lämnade vidare vid Fällbäcken strax efter halv fem på morgonen.

Även UIF:s båda lag förtjänar att omnämnas. I förstalaget sprang: Lars-Erik Swahn, Lars Kampf, Bertil Andersson (Wettersvik), Karl Edin, Gösta Hammarin, Bertil Schedin, Lennart Lundkvist, Erik Larsson, Charles Forsell och Sivert Larsson. Andralaget bestod av: John Edin, Gösta Grandin, Olle Swahn, G. Jacobsson, Torsten Swahn, Erik Andersson, Nils Fredriksson, Fritz Westerlund, Bengt Sundin och Tord Johansson.

Från början var det osäkert om Tiomilakavlen 1945 över huvud taget skulle upprepas. Det talades ett tag om att köra den vartannat år. Men succén 1945 var fullkomlig, så det var bara att stränga nya banor 1946. Därefter måste det till en gulsotsepidemi 1962 för att få stopp på tävlingen. Nästa år är det dags för 55:e Tiomila i trakten av Solbacka i Sörmland och sedan många år tillbaka är det förstås lika självklart med enköpingsklubbar på startlinjen som klubbar från andra delar av Uppland.

Bernt Karlsson

Resultat premiärtiomila 1945:

1. SolK Hellas	15.51.59	10. Spårvägens IF	17.41.38
2. IF Goterna	16.03.16	11. Skogsvarnas IK	17.41.38
3. Uppsala IF I	17.03.45	12. Katrineholms AIK	17.55.31
4. Matteuspojarna	17.06.16	13. Rånäs IF	18.01.33
5. Bromma OK	17.24.00	14. AUS-FL IF, Uppsala	18.06.43
6. Uppsala IF II	17.24.23	15. Fredrikshofs IF	18.09.37
7. Sundbybergs IK	17.25.29	28. Rimbo IF	19.56.50
8. Hammarby IF	17.29.25	29. NortäljelF I	19.58.07
9. Turebergs IF	17.35.17	38. S 1 IF, Stockholm	20.55.20

ATT SAMLA GAMLA KLUBBNÅLAR – ett stycke idrottshistoria

Så började det

Jag är en 41-årig ”yngling” som sedan 1990 har samlat på klubbålar. Att det blev så berodde på att jag ville ha något att göra när jag följde med min sambo på antik & samlarmässor. Största skälet till mitt val av samlarområde var (och är) ett väldigt stort idrottsintresse samt att jag som så många andra hade en liten märkessköld hemma. Den bestod av en hel del skolidrotts-, sim- o simborgar- samt skyttemärken, men även en del lokala och allsvenska idrottsföreningar.

Till en början var det **fotboll** som gällde; **allsvenska maratontabellen** samt olika europeiska ligor (England, Italien, Spanien och Västtyskland). Men som man säger, *medan man äter växer aptiten*, vilket lett till att numer är större delen av Europa täckt samt även de största sydamerikanska ligorna.

Efter några år blev det även maratontabellen i de andra stora lagbollsporterna; **ishockey**, **handboll** och **bandy**.

När dessa nästan blivit fulltaliga började jag med det som sen dess är huvudinriktningen i mitt samlande.

Uppländska idrottsklubbar

Här utgick jag från de föreningar som hade (eller haft) fotboll och/eller allmän idrott på programmet. Men sen fem år tillbaka ingår alla idrottsklubbar och föreningar, som är bildade före 1970. Efter det året började många traditionella flersektionsföreningar delas upp i ett antal specialklubbar, vilket jag inte tyckt varit lika intressant.

Ju längre jag hållit på, desto mer har samlandet övergått *från* att endast samla på sig *till* att forska historiskt, enligt Samlarförbundet Nordstjärnans devis ”SAMLA-LÄRA-VETA”. Detta innebär mängder av telefonsamtal eller brev till gamla idrottare och idrottsledare runt om i distriktet vilket i sin tur lett till en hel del personliga träffar som varit både roliga och intressanta.

Till stor hjälp för att få tag på gamla namn har både DF:s Christina Gullström och Kim Söderström, Folkrorelsearkivet varit. Där har jag fått tag på olika listor och förteckningar som jag haft mycket nytta av. Förutom det har jag en pärm med alla föreningar som varit anslutna till RF (Riksidrottsförbundet), från tidernas begynnelse fram till 1950. Bara där finns fortfarande ett drygt hundratal klubbar om vilka jag inte vet hurvida de haft något klubbemblem, vimpel, klubbåla el dyl.

En del av dessa finns med i annonsen på marknadssidan i detta nummer.

Förhoppningsvis ska samlandet resultera i en minneskatalog (-skrift), mitt stora mål:

UPPLÄNDSKA IDROTTSKLUBBAR GENOM TIDERNA – EN MINNESSKRIFT

- Till varje förening ska där finnas:
- # En bild på klubbemblemet med ev. varianter
 - # Namn och ev. namnändringar eller sammanslagningar
 - # Bildandeår, in i RF år, upphörandeår, ändr. enl. ovan år
 - # Verksamma sektioner under åren
 - # Idrottsplats, fotbollsplan eller annan hemmaarena

Se följande exempel. Emblemerna ska bli i färgtryck.

Almunge Bandyklubb

bildad 1942, RF 1943, utesluten 1948
Bandy

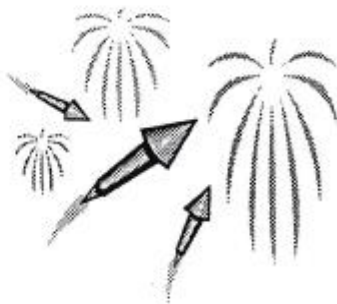

Almunge IF

bildad 1923, RF 1924,
namnändr. 1941 Almunge IK
Fotboll, allmän idrott, skidor, bandy

Om ni undrar över något, har förslag, frågor eller rättelser, hör av er till:
Bob Tollbring, Sandgatan 3A, 761 51 NORRTÄLJE tel. 0176-100 59

Jubileum?

Hur skriver man en föreningshistorik?
Behöver ni hjälp?

Folkrörelsearkivet kan ger er tips och råd!

Är ni intresserade så hör av er till oss!
Vi ställer gärna upp och arrangerar en träff
där vi tar upp dessa frågor!

Folkrörelsearkivet för Uppsala län
Tel. 018-27 24 70

S:t Olofsgatan 15, Uppsala
Fax. 018-12 61 44

Vill du bli medlem i Upplands Idrottshistoriska Förening?

1999 är medlemsavgiften 100 kr för privatpersoner, 125 kr för familjer och 150 kr för organisationer. Avgiften sätts in på föreningens postgiro 81 82 34 - 7, eller betalas vid en föreningssammankomst.

Gösta Sandin – ett vänporträtt

För en ung student i Uppsala på 1920-talet var Gösta Sandin en centralgestalt. Han skötte som vice ordförande det mesta av Stud. IF:s angelägenheter. Man mötte honom på Gymnastikinstitutionen, där han var amanuens, och han deltog i alla slag av idrottsliga aktiviteter som tävlande eller funktionär.

Det gick ett rykte om honom att hans rum på institutionen (som ännu inte börjat kallas Svettis) pryddes med 500 idrottsmedaljer i rad efter varandra. Dem hade han erövat genom ivrigt och mångsidigt tävlande sedan olympiaåret 1912. Han var mångkampare i fri idrott, han var terränglöpare, skidlöpare, orienterare, sirmare, fäktare, gymnast och en hel del annat.

Måhända var det bilden av medaljernas mångfald som inspirerat skalden och nationskamraten på "Norrlands", Einar Malm, att utforma följande träffsäkra karikatyr och levande poem över Gösta Sandin. Porträttet tillhör den porträttserie som under några år infördes i Ergo.

Erik Tobé

Faktotum

För att öka antalet lösnúmerköpare presenterar jag härmed studentkårens löpare, ett konglomerat av senor och muskler, som slingra och kröka sej skönt som minuskler, behängt både fram och bak med medaljer från livets olika sorters bataljer. Liket vinghästen ligger han jämt i selen, tränar med makt till Olympiska Spelen, slukar med armar och ben eller vapen faktiskt samtliga mästerskapen, leder gärna studentskornas idrott, listigt fördelande lagern, när strid rått, släpse kokett enligt gängse kutymen axlande vittberömda gråa kostymen. Allting han mäktar, den redlige Gösta. Hädanefter han torde sej brösta.

Kommentar

Gösta Sandin som var född 1894 hade en gedigen utbildning med anknytning till idrotten. Han var fil.mag., gymnastikdirektör och kapten. Han tävlade huvudsakligen för Uppsala Studenters IF, men 1928-31 representerade han IK Göta, Stockholm. Han vann ett 40-tal DM i 14 olika grenar, de flesta i medeldistanslöpning, samt ett JM i modern femkamp.

Hans tjänstgöring som amanuens vid institutionen varade från 1921 till 1930. 1920-21 var han också intendent för Studenternas Idrottsplats. Han var styrelseledamot i Stud. IF 1919-27 och sekretare i Upplands Gymnastikförbund 1930-39. 1939 flyttade han från Uppsala till Umeå som Gymnastiklärare vid Seminariet.

Inga Löwdin (Källa: Nordisk Familjeboks Sportlexikon)

Slå vakt om det idrottshistoriska arvet!

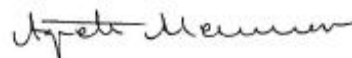
Idrotten intresserar de flesta, vare sig vi idrottar aktivt, är ledare eller nöjer oss med att vara åskådare. Runt om i landet fyller idrottsföreningarna en viktig funktion. Idrottsrörelsen är därför en betydelsefull del av vårt kulturhistoriska arv, vars historia bör vårdas och bevaras på bästa sätt.

De senaste årens växande intresse för idrottens historia har medfört att efterfrågan på arkivmaterial ökat. Tyvärr har betydande delar gått förlorade. Det är nu hög tid att sprida kunskap om och öka respekten för värdet av arkiv- och dokumentationsmaterial.

Arkivet brukar ses som ett aktivt minne, vilket dels hjälper oss att agera rationellt, dels bevarar kunskap och kompetens. Historien ger oss lärdom, självförståelse och perspektiv. Därför måste alla – från små föreningar till stora förbund – förstå hur viktigt det är att värna om och bevara sin historia. Många lägger redan idag ned ett stort arbete på arkivvården. Vår förhoppning är att ännu fler skall engagera sig i bevarandet av vår idrottshistoria.

Riksidrottsstyrelsen tillsatte i samband med RF-stämman 1997 en idrottshistorisk projektgrupp, som haft som huvudmål att verka för att öka intresset för det idrottshistoriska arvet inom idrottsrörelsen. Gruppen har bland annat framställt en handledning i arkivvård – vilken finns tillgänglig på RF:s hemsida på Internet (www.svenskidrott.se/rf) eller att beställa från RF:s kundtjänst (tel: 08-605 61 93, e-post: kundtjanst@rf.se)

Vi ger vårt fulla stöd åt insatser som kan öka intresset för och kunskapen om det idrottshistoriska arvet:

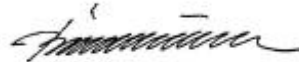
Agneta Andersson
OS-guld 1984 och 1996

Anders Gärderud
OS-guld 1976

Arne Ljungqvist
ordförande RF

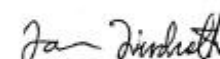
Britt Källström
ordförande Riksidrottsmuseet

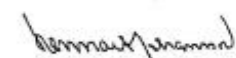
Carl-Gustav Anderberg
ordförande SOK

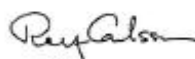
Inga Löwdin
idrottsledarlegend

Jan Lindroth
professor idrottshistoria

Lennart Johansson
president UEFA

Rolf Carlsson
ordförande SISU

Toini Gustafsson/Rönnlund
OS-guld 1968

Tomas Gustafson
OS-guld 1984 och 1988

Gör så här för att hitta fram till den ovan nämnda webbplatsen!

Gå till RF:s startsida:

<http://www.svenskidrott.se/rf/>

Där finns till vänster en kolumn som börjar med "Innehåll".

Klicka på "Innehåll"!

På innehållssidan klickar du på "Arkivet", "Hemsida" och "Gå dit!"

Sen är du där!

Riksidrottsmuseet och UIHF på Internet!

Som Inga nämner i sin "ledare" finns UIHF nu på Internet. Vi hyr plats av Riksidrottsmuseet för vår provisoriska hemsida. På museets webbplats finns bl.a. en lista med adresser till alla (hittills kända) idrottshistoriska organisationer i Sverige.

Besök Riksidrottsmuseet på Internet

<http://www.svenskidrott.se/riksidrottsmuseet/>

och UIHF:s provisoriska hemsida:

<http://www.svenskidrott.se/riksidrottsmuseet/historik/UIHF.htm>

UPPLANDS IDROTTHISTORISKA FÖRENING 1999

Ordförande	Inga Löwdin, Tegnérgatan 36 C, 752 27 Uppsala 018-537874
Vice ordförande	Nils Wahlberg, Kamomillgatan 7, 754 47 Uppsala 018-258932
Sekreterare	Jan Andersson, Wallhof, 740 22 Bälinge 018-358167 e-post wallhofs@wineasy.se
Kassör	Hilding Gullström, Johannesbäcksgatan 36 A, 754 33 Uppsala 018-255104
Klubbmästare/arkivarie	Hans-Magnus Gauffin, Tiundagatan 53, 752 31 Uppsala 018-543662
Övriga ledamöter	Elsie Ekedahl, Gärdesgatan 2, 193 32 Sigtuna 08-59250583 Rolf Pålbrant, Hösträngsvägen 13, 756 47 Uppsala 018-302573
Adjungerad Norduppland	Birger Lindell, Yvre, Pl 9087, 815 00 Tierp 0293-50038
Adjungerad Västuppland	Rune Jansson, By, 740 47 Harbo 0292-31087
Revisor	Lars-Erik Larsson, Uivåsa, 740 10 Almunge 0174-260 38
Revisorsersättare	Sune Johansson, Svampvägen 3A, 756 45 Uppsala 018-301337
Valberedning	Kerstin Nygren, Hjalmar Brantingsgatan 12, 753 27 Uppsala, 018-140863, Ragnar Andersson, 018-370343 och Bernt Karlsson, 018-425653

VILL DU MEDVERKA I UPPLÄNDSKA IDROTTSMINNEN?

Redaktionskommittén behöver bilder, artiklar och uppslag till artiklar. Kontakta Inga Löwdin eller Jan Andersson om du har material eller idéer.

Kan du skicka artiklar med e-post så blir det mindre arbete för oss!

Är du datoriserad, men utan e-post, ombeds du lämna din artikel både på diskett och utskriven på papper. Jag använder **Word for Windows** (upp till Word 97), men klarar de flesta format.

*.RTF går bra. 2 MB Mac-disketter klarar jag, **men tyvärr inte** "de små" 800KB.

Du som skriver på maskin eller för hand ombeds lämna ditt bidrag **i god tid** så att jag – eller någon annan – kan hinna skanna in eller renskriva.

Är Du osäker – hör av Dig!

Kom ihåg att alla bidrag är mycket välkomna – också de som ger oss extra mycket arbete!!

Redax

Jan Andersson, Wallhof, 740 22 Bälinge. Tel. 018-358167 e-post: wallhofs@wineasy.se

Köp-, sälj-, bytes- och lånemarknad

Du som söker eller vill sälja, byta eller låna böcker, vykort, frimärken eller andra föremål med idrottsanknytning kan kostnadsfritt annonsera om detta.

Jag söker

GAMLA UPPLÄNDSKA KLUBBNÅLAR från följande föreningar för en utställning och minneskatalog "Uppländska idrottsklubbar genom tiderna":

- Uppsala 9 st.** Vaksala IK, OK Fyrisholm, Eriksbergs SK, Svartbäckens SK, Lindens & Ekens IF, F20 IF, BK 1911, IF Heimdal, Uppsala Allm. Lawn TK
- Enköping 13 st.** Balingsta Golf, Gryta BK, Nysätra SK, Örsundsbro IF, Örsundsbro SK, Långtora BK, Härkeberga IF, Teda IF, Kungs-Husby IF, Österunda IF, Romberga AIF, Enköpings Godt. IF, CK Ragne
- Västuppland 4 st** Vänge GIK, Ålands SK, Rödjebro IF, Varmsätra IK
- Norduppland/Östhammar 7 st.** Fagervikens SK, Forsmarks IK, Johannisfors SK, Börstils SK, Hargshamns IGf, Slada IK, Älgsjöns IF
- Centrala Uppland 10 st.** Kilens IF, Rasbökils IF, Norrkils IF, Alunda BK, Morkarla IF, Alunda SK, Ramhälls IK, Väslinge IK, Knutby BK, Faringe IF
- Södra Uppland 10 st.** Kungsängens IF, IFK Bålsta, Eriksunds SK, Venngarns IF, SK Vigör, Håtuna IF, Inf SS IF, Sigtuna GIF, Sigtuna SK, Vidbo IK
- Roslagen 14 st.** Addarsnäs IF, Björkö-Arholma IK, CK Roslagshov, Hallbyns BK, Rimbo Godt. IK, Högmarsö IK, Norrtälje TK, Ovensundets IF, Gottröra IF, Blidö IK, Finsta IF, Orkesta GIF, Roslags-Länna IF, BTK Telje

Bra skick → Bra betalt.

För den som önskar finns bytesobjekt; klubbålar eller idrottslitteratur.

Bob Tollbring, Sandgatan 3A^m, 761 51 Norrtälje. 0176-100 59

Jag söker

På Skidor 1897-98 och Idrottsboken 1946 (Utg. Lennart Brunnhage)

Inga Löwdin 018-537874

...och jag vill fortfarande köpa

boken "*Polacksbacken, en gammal lägerplats*" – i bra skick och till bra pris – samt "*Skärmen*", orienterarnas årsbok 1938.

Jan Andersson 018-358167 e-post wallhofs@wineasy.se

UIHF säljer enstaka exemplar av tidigare årgångar av SVIF:s årsskrift *Idrott, historia och samhälle* som nu realiseras för 30 kronor per st. (porto tillkommer). Passa på att komplettera din serie. Årsboken 1990 innehåller ämnesregister över alla tidigare artiklar.

Beställ genom *Hans-Magnus Gauffin 018-543662.*

UIHF:s vårutflykt går i år till Söderfors där dagen tillbringas med Gästrikeidrottens Historiska Förening

Program

10.15 Avresa med privatbilar från Scandic Hotel.

11.30 Samling vid Hembygdsgården i Söderfors där kaffe serveras.

Representanter för i år 95-årsjubilerande Söderfors GoIF deltar.

Därefter guidade turer i gamla ankarsmedjan och ämneslinjen i nya bruket.

15.00 Middag på hotellet i Söderfors.

Efter middagen hemresa för alla som inte vill delta i nästa punkt.

16.30 (ca) Gemensamt möte med Gästrikeföreningen för alla intresserade.

Kraftigt subventionerat medlemspris, endast 150:- per deltagare (+ resan).

***Anmälningar senast fredag 4 juni
till Birger Lindell tel. 0293-50038***

Meddela då önskemål om vegetarisk eller annan specialkost!

Innehåll i detta medlemsblad

Originalillustrationer av Bille Bild på sid. 2 och 4

1. Lite av varje (Inga Löwdin)
2. Hänt sen sist (Inga Löwdin)
3. Rallysportens utveckling i Uppland från 50-talet (Nils Wahlberg)
5. Henrik ("Gubben") Morén. Vår förste store tävlingscyklist på landsväg (Rolf Pålbrant)
9. Över 50 år sedan första Tiomila (Bernt Karlsson)
12. Att samla klubbnaålar – ett stycke idrottshistoria (Bob Tollbring)
13. Folkrörelsearkivet kan ge er tips och råd
14. Gösta Sandin – ett vänporträtt (Erik Tobé)
15. Slå vakt om det idrottshistoriska arvet (Upprop)
15. UIHF på Internet; Riksidrottsmuseet
16. Upplands Idrottshistoriska Förening 1999
16. Vill du medverka i Uppländska Idrottsminnen?
17. Köp-, sälj-, bytes- och lånemarknad
18. Inbjudan till Söderfors-utflykt; Innehållsförteckning